

» Replika samonabíjecí karabiny Beretta ve společnosti opakovačky Carcano 1891 – některé díly jsou společné

(mc) Beretta 1918

Před nedávnem bylo v jednom výkopu nalezeno torzo zbraně zabalené v celtě. Jednalo se o značně zkorodovanou pušku, která ale vypadala jako polovina známého dvouhlavňového prvoválečného samopalu Villar Perosa.

Z dostupné literatury a hlavně z webových stránek lze zjistit, že se jedná o samonabíjecí karabinu Beretta označovanou jako model 1918, v italštině Moschetto Beretta Mod. 1918. Původně jsme se domnívali, že tento model, který vznikl „úpravou“ samopalu Villar Perosa M. 1915, se dělal jen u firmy Beretta. Při přípravě tohoto textu jsme však narazili na články spolupracovníků Střelecké revue Base Martense z Nizozemska a Leszka Erenfeichta z Polska. Prvně jmenovaný navštívil muzeum firmy Beretta a tam našel dalšího brášku naší pušky. Navíc objevil také exemplář z produkce firmy Manifattura italiana d'armi (MIDA).

Takže už tu máme hned tři podobné zbraně. Podle nevelkých odlišností všech tří se dá vyvodit, že šlo o rozpracování téhož modelu pro splnění určitých kritérií. Asi tenkrát armáda i policie zadaly zjednodušení samopalů Villar Perosa a k tomu byly dány parametry. Pomineme-li model OVP, existovaly dávkou střílející verze pro armádu (M.918) a samonabíjecí puška (karabina) pro policii a četnictvo (model 1918). Obě se lišily délkou hlavně a bodákem – pro policii byl sklopný jehlový, pro armádu nožový.

» Italský samopal Pistola Mitragliatrice Riv. Modelo 1915, známější pod názvem Villar Perosa (foto C&Rsenal)

Samopal se vyráběl s jednou spouští (bez přerušovače, resp. „přesmykače“) nebo se dvěma – v takovém případě sloužil přední jazýček pro střelbu jednotlivými ranami, zadní pro střelbu dávkami. Samonabíjecí karabina měla jen jednu spoušť, v níž byl umístěn přerušovač. Zda je zbraň s jednou spouští plně samočinná, nebo jen samonabíjecí, se mimochodem nedá navenek poznat a vodítkem je chování mechanismu po stisknutí spouště. Konstrukce byla údajně dílem slavného Tullia Marengoniho (1881–1965).

OVP 1918

Tato zbraň vznikla ve firmě Officine di Villar Perosa, která lehce upravila polovinu svého samopalu Mod. 1915

doplněním pažby a spoušťového ústrojí. Celý mechanismus byl spojen závitem na konci pouzdra závěru. Střílet bylo možno jednotlivými ranami nebo dávkami; pro tento účel byly k dispozici dva jazýčky spouště. Muška se nachází na ústí hlavně, v místě matice hlavně je jednoduché dioptrické hledí. Na hlavní před zásobníkem je nasunuto ochranné „předpažbí“.

Zda se zbraň vůbec sériově vyráběla, není známo.

Vojenské provedení Beretta M.918

Tuto verzi známe jen ze dvou fotografií. Největší odlišností od policejního modelu je nepřítomnost sklopného bodáku na ústí hlavně a absence plechu